

РЕШЕНИЕ

№ 637

гр. Плевен, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослава М. Цонева

при участието на секретаря ДАНИЕЛА В. Т.
като разгледа докладваното от Светослава М. Цонева Административно
наказателно дело № 20234430201987 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА чл. 59 от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 6718153- F699977 от 11.08.2023 година на Началник отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ с което на основание чл. 185 ал. 2, изр. 2-ро от ЗДДС във вр.чл. 185 ал. 1 изр. 2 – ро от ЗДДС на „ Лидл България ЕООД ЕНД КО КД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б.Б.И., ЕГН ***** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение по чл. 33 ал. I от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ редовно призован се представлява в съдебно заседание от адвокат Т. Т., САК. Последният поддържа така депозираната жалба и изложените в нея доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на наказателното постановление, произтичащи от нарушения по чл. 42 ал. 1 т. 4 и чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН. Твърди, че нарушението не е установено по несъмнен начин, тъй като наличността на парични средства по дневни отчети, т. е съгласно фискалната памет на петте

устройства на касите е определен общо за петте. Касите в обекта не са проверявани при спрял работен процес, не е отчетено и обстоятелството, че в обекта се работи с ваучери и картови разплащания. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление като присъди на доверителя му разноски по списък общ а в размер на 860,58 лв.

ОТВЕТНИКЪТ - редовно призован се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт М.Ж. с нарочно пълномощно. Счита, че констатираното деяние, осъществява всички признаци на три отделни нарушения по чл. 33 ал. 1 от Наредбата на Министерство на финансите. Взема становище, че така депозираната жалба е неоснователна и наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло. Моли съда да присъди на НАП Плевен юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски и молят да бъдат редуцирани до минималния размер по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

СЪДЪТ, като съобрази събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид изложеното в жалбата и становището на жалбоподателят, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, в този смисъл се явява ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана.

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата съдът съобрази следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Видно от приложената по делото в заверено ксерокс копие Заповед № ЗЦУ - 1149 от 25.08.2020 година на изпълнителния Директор на НАП, Началниците на отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ са овластени да издават наказателни постановления за извършени административни нарушения по чл. 185 ЗДДС.

На 06.03.2023 в гр. Плевен, инспектор при ТД на НАП – Плевен, съвместно с представители на КЗП и ОБДХ - Плевен извършили проверка на търговски обект – магазин „Лидл“, стопанисван от „Лидл България „ ЕООД ЕНД КО „ КД“ ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б.Б.И., ЕГН *****, находящ се в ***. В хода на проверката било установено, че в търговския обект им монтирани и

приведени в експлоатация 5 фискални устройства, както следва: ФУ с ИН: ***; ФУ с ИН: ***; ФУ с ИН: *** ; ФУ с ИН: *** и ФУ с ИН: ***. Всички фискални устройства притежавали функциите „служебно изведени „ и „служебно въведени“. Извършена е проверка. От всяко едно от фискалните устройства бил разпечатан междинен финансов отчет. Сумите по отчет, описани в описа за фискалното устройство били сравнени с наличната парична сума от всяко от тях, преброени по банкноти и монети и била установена разлика между сумите по междинен финансов отчет в размер на 8 122,79 лева и тези, които са в касата 8 562,51 лева. Установената разлика между разчетената наличност по документи и фактическата наличност към момента на проверката била в размер на 439,72 лева, не била отразена в наличните в обекта ФУ чрез функцията „служебно въведени“. За констатираната разлика между разчетената касова наличност по документи и фактическата касова наличност, която не била регистрирана и отразена в наличното в обекта фискално устройство посредством операция „Служебно въведени“ общо в размер на 439,72 лева бил съставен протокол. Управителят на дружеството бил поканен да се яви в офис на НАП Плевен да съставяне на акт за установяване на административно нарушение по чл. 33 от Наредба Н - 18 на МФ.

На 19.03.2023 година, в присъствието на Я.Х., в качеството и на упълномощено лице от санкционираното дружество бил съставен акт за извършено административно нарушение по чл. 33 ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 година за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Х. го подписала без възражения. Такива били депозирани по – късно от търговеца.

Впоследствие е издадено и обжалваното наказателно постановление, което санкционира дружеството с имуществена санкция в размер на 500 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените по делото писмени доказателства – наказателно постановление № 6718153- F699977 от 11.08.2023 година на Началник отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“; акт за установяване на административно нарушение № F699977 от 19.03.2023 година на инспектор по приходите в НАП при ЦУ; копие от писмено възражение от „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД против

акт за установяване на административно нарушение № F699977 от 19.03.2023 година на инспектор по приходите в НАП при ЦУ; протокол за извършена проверка № 0465399 от 06.03.2023 година на инспектор по приходите в ЦУ на НАП, ГДФК; справка за лицата, работещи по трудови/без трудови/граждански правоотношения в обект „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, ф 136 за дата 06.03.2023 година; служебен бон № 0000135218 за дневен отчет за 06.03.2023 година, 10:00:39 часа в касата на ФУ с ИН: ***; опис на паричните средства в касата на ФУ с ИН: *** към момента на проверката в „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, ф 136, изготвен от В.Б.Д., ведно с дневен отчет № 0000491552 от 06.03.2023 година, 11:38:43 часа; опис на паричните средства в касата на ФУ с ИН: *** към момента на проверката в „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, ф 136, изготвен от В.Б.Д., ведно с дневен отчет № 0000439840 от 06.03.2023 година, 10:27:40 часа; опис на паричните средства в касата на ФУ с ИН: *** към момента на проверката в „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, ф 136, изготвен от В.Б.Д., ведно с дневен отчет № 0000220145 от 06.03.2023 година, 10:22:35 часа; опис на паричните средства в касата на ФУ с ИН: *** към момента на проверката в „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД, ф 136, изготвен от В.Б.Д., ведно с дневен отчет № 0000337067 от 06.03.2023 година, 10:44:22 часа; протокол № 1684475 от 10.03.2023 година на инспектор по приходите в ТДЦУ на НАП, ГДФК; Заповед № ЗЦУ - 1149 от 25.08.2020 година на изпълнителния Директор на НАП; заверени копия: дневен финансов отчет № 0000492116 за 06.03.2023 година; дневен финансов отчет № 0000440448 за 06.03.2023 година; дневен финансов отчет № 0000337472 за 06.03.2023 година; дневен финансов отчет № 0000220368 за 06.03.2023 година; дневен финансов отчет № 0000135263 за 06.03.2023 година; финансов отчет от 06.03.2023 година, бележка № 50; междинен касов отчет на служител 5, бележка № 58 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 7, бележка № 59 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 10, бележка № 60 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 14, бележка № 61 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 14, бележка № 62 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 16, бележка № 63 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 17, бележка № 64 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 18, бележка № 65 от

06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 22, бележка № 66 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 23, бележка №67 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 30, бележка № 68 от 06.03.2023 година; междинен касов отчет на служител 31, бележка № 69 от 06.03.2023 година.

В подкрепа на горната фактическа обстановка са и събраните в хода на въззивното производство гласни такива посредством разпита на свидетелите Р. П. П. – П., Р. Б. Минчева, Г. С. Д. и М. П. Т.. По същество не се оспорва и от жалбоподателя.

При така приетото за установено от фактическа страна СЪДЪТ счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на преценка в настоящото съдебно производство е както материалната законосъобразност на издаденото наказателно постановление, така и съответствието му с процесуалният закон.

Административно наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон – ЗАНН, така и в специализираните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказания за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Това се налага не от обстоятелството, че прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е самоцелно, а от обстоятелството, че стриктното им спазване е гаранция за справедливост на процедурата и липсата на произвол. Във всеки конкретен случай когато държавните органи искат да ангажират административно наказателна отговорност на конкретен субект, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно чл.6 от ЗАНН да опишат това нарушение както от обективна, така и от субективна страна с неговите признаци, които сочат че е осъществено, както и с настъпилия вредоносен резултат, както и конкретно да посочат законовите разпоредби, които са нарушени. Изпълнението на тези изисквания е от огромно значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи в цялост какво точно нарушение е извършил, за да организира защитата си, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административното

право.

В процеса на проверка на законосъобразността на наказателното постановление съдът прие, че са спазени всички процесуални правила, визирани в разпоредбите на чл. 34, чл. 40, чл. 42, чл. 43 и чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Актът за установяване на административно нарушение е съставен инспектор в ТД на НАП Велико Търново офис Плевен в рамките на неговата материална и териториална компетентност, съставянето на акта е извършено в присъствието на управител на търговският обект, който е бил запознат подробно с неговото съдържание, актът е съставен в рамките на сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН. Депозирането на жалба впоследствие по реда на чл. 59 ЗАНН илюстрира по недвусмислен начин обстоятелството, че актът и наказателното постановление са били сведени до знанието на жалбоподателя, който от своя страна е упражнил правото си жалба пред компетентния съд. Ето защо съдът счита, че в процеса на установяване на административното нарушение не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили и/ или нарушили правото на защита на жалбоподателя Богданов.

Съдът възприе като неоснователно възражението на процесуалният представител на жалбоподателя за допуснати нарушения при съставянето на АУАН в контекста на разпоредбата на чл.40 ал. 1 и 2 ЗАНН. Фактът, че в АУАН не са посочени свидетели, които да са очевидци, а са посочени свидетели само на съставянето на акта, не води до опорочаване на производството. Съдът приема, че конкретният АУАН е могъл да се състави и без свидетели, като е налице официален свидетелстващ документ – протокола от проверката, който е доказателство за фактите и обстоятелствата, установени при тази проверка и който протокол е изготвен от свидетеля М. П.- очевидец на нарушението. В наказателното постановление са описани доказателства, въз основа на които се приема, че нарушението се потвърждава, като изрично е посочен протокола за проверката. Фактическата обстановка е правилно отразена в АУАН и съответства на обективната реалност. В протокола от проверката е отправена надлежна покана до представляващия дружеството да се яви за съставянето на АУАН в конкретни

ден и мас и същите са сведени до знанието му.

В Акта за установяване на административно нарушение и последвалото го Наказателно постановление е налице ясно описание на установеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, мястото на извършване и дата на нарушението, а именно 06.03.2023 година в град Плевен. Налице е единство между словесното описание на нарушението и в акта и наказателното постановление и цифровото изразяване на същото с посочването на нарушената норма на поведение – тази на чл. 33 ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Наказателното постановление е издадено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 33 ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 година за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. За фискалните устройства, които не притежават операциите по ал. 1, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута.

Събраните по делото доказателства – гласни и писмени установяват по несъмнен начин, че към датата на извършената проверка действително осигурените в търговският обект Фискални устройства са имали техническата възможност за въвеждане на касовите наличности в началото на деня посредством операция „Служебно въведени“. Несъмнено установен е и факта, че тези средства не са били регистрирани в него посредством операциите „Служебно въведени“ или „Служебно изведени“. В случая сумата в касата е по-малка от тази съгласно ФУ, което означава, че изведена сума не е отразена като такава. Констатираното деяние осъществява всички признаци на нарушение по чл. 33 от Наредба № Н – 18/13.12.20106 година на МФ, което е такова на формално извършване.

Разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 г. на МФ

е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Именно това задължение не е изпълнено от търговеца, поради което с деянието си е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 на МФ.

Съдът прие, че наказващият орган правилно и законосъобразно е издал атакуваното наказателно постановление. Същото съдържа всички реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, в това число и достатъчно подробно описание на нарушението. Спазени са всички изисквания на процесуалния закон по установяването на нарушението, съставянето на акта за установяване на административно нарушение, правилно е приложен материалния закон като констатираните факти са правилно подведени под правната норма на закона и квалифицирани като нарушение по чл. 33 ал. 1 от Наредба № Н – 18 /13.12.2006 година на МФ.

Наказващият орган е изложил подробни мотиви относно неприложимостта на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, които настоящият въззивен съд споделя изцяло.

За пълнота на изложението настоящата инстанция също счита, че случая не представлява „маловажен“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Засегнатият кръг обществени отношения, регулирани от ЗДДС и Наредба №Н-18/2006 г. на МФ, обусловени от целта на закона, свързана с отчетността и проследимостта на сделките с оглед осъществяване фискалната политика на държавата, е изведен като специален, под особена закрила, под особен режим. Един от приложимите критерии за разграничаване на отношенията, поставени под особено засилен режим на защита, е критерият за конституционната закрепеност на защитените блага и косвен признак е тежестта и обременителността на предвидената санкция. Плащането на данъци, установени със закон, е конституционно закрепено благо с разпоредбите на

чл. 60 от Конституцията на Република България, като дължимостта и размера на тези данъци се определят според доходите и имуществото на задължените лица, като последните биха могли да бъдат установени обективно, ако има строга отчетност и проследимост на движението на паричния поток. Фискалните правоотношения са особено значими и нарушенията, които ги засягат, са с относително по-висока степен на обществена опасност от другите административни нарушения, преценени в контекста на основната гарантирана с разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. цел – да се осигури възможност за проследяване на паричния поток в търговския обект чрез спазване на правила за регистрация и отчетност на паричните средства. Самото деяние накърнява реда и правната сигурност на данъчното документиране и отчитане, затруднява дейността на органите по приходите и създава усложнения в отношенията на данъчните субекти от една страна, и между тях и данъчните органи, от друга. В същото време дори минимално предвидения размер на имуществената санкция за този вид нарушения (500 лева), сочи, че законодателят е предвидил по-засилен режим на санкциониране с оглед особена защита на съответния кръг отношения. При това положение, съдът приема, че дружеството е нарушило обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на обществена опасност.

Събраните в хода на делото доказателства не позволяват формирането на извод, че процесното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност спрямо обикновените случаи на този вид нарушения и може да доведе до неотразяване на приходи, респективно до укриване на данъчни задължения предвид нерегистриране на постъпващите като оборот суми.

Същите доказателства не установяват и основателни извинителни причини констатираната разлика да не е регистрирана чрез операция от наличните и функциониращи фискално устройство, което е въпрос на организация на работа на търговеца в конкретния обект. Единственият релевантен за приложението на чл. 28 от ЗАНН факт е, че извършеното нарушение от посочения вид е за първи път и последното би могло да се третира като смекчаващо отговорността обстоятелство. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи и доказателства за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, макар и тази преценка да е такава за законосъобразност

съгласно задължителното за съдилищата ТР № 1/2007 г. на ВКС.

Предвид гореизложеното изложеното съдът счита, че чл.28 от ЗАНН е неприложим.

Съдът намери за неоснователни и възраженията на процесуалният представител на жалбоподателя за това, че установената разлика се дължи на факта, че в обекта се извършват картови разплащания и такива с ваучери. Това обстоятелство би довело до наличие на отрицателна, а не положителна разлика в паричните средства към момента на проверката, каквато е и в случая.

Съдът намери, че наказващият орган правилно е определил и наложил административно наказание за конкретното нарушение на основание санкционната разпоредба на чл. 185 ал. 2 ЗДДС във вр. чл. 185 ал. 1 ЗДДС, тъй като нарушението не е довело до неотразяване на приходи и липсата на настъпили от него вреди за фиска е ирелевантно. Нарушаването на правилата относно отчетността на паричните суми в касовите наличности при работа с регистрирани ФУ винаги застрашава обществените отношения, и във всички случаи подлежи на санкция. Наложена от наказващият орган санкция е в минимален размер съобразно хипотезата на чл. 185 ал. 2 във вр. чл. 185 ал. 1 ЗДДС. Обжалваното наказателно постановление съдържа подробни мотиви относно приложимата в случая санкционна разпоредба като правото на защита на дружеството - жалбоподателя в настоящото производство не е било ограничено, нито препятствано по какъвто и да е начин да разбере в какво нарушение е обвинено.

При така изложените правни и фактически съображения СЪДЪТ счита, че Наказателно постановление № 6718153- F699977 от 11.08.2023 година на Началник отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ с което на основание чл. 185 ал. 2, изр. 2-ро от ЗДДС във вр.чл. 185 ал. 1 изр. 2 – ро от ЗДДС на „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б.Б.И., ЕГН ***** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение по чл. 33 ал.І от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства е законосъобразно и обосновано. Наложена санкция е

правилно индивидуализирана с оглед конкретната степен на засягане на обществените отношения с конкретното нарушение. Наказателното постановление е издадено от компетентен по материя, място и степен орган, в съответствие с материалния и процесуалния закон, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на делото и на основание чл. 63 Д ал. 4 ЗАНН на ТД на НАП Велико Търново, следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, които следва да бъдат възложени в тежест на „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД, ЕИК ***“, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б.Б.И., ЕГН ***** .

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2 т. 5 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 6718153- F699977 от 11.08.2023 година на Началник отдел „Оперативни дейности“ - Велико Търново, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ с което на основание чл. 185 ал. 2, изр. 2-ро от ЗДДС във вр.чл. 185 ал. 1 изр. 2 – ро от ЗДДС на „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД, ЕИК ***“, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б.Б.И., ЕГН ***** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение по чл. 33 ал.І от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 63 Д ал. 4 ЗАНН „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД, ЕИК ***“, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б.Б.И., ЕГН ***** да заплати на ТД на НАП Велико Търново сумата от 150 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение по НАХД № 1987/2023 година по описа на Районен съд Плевен.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Административен съд – Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____